

E D I T U R A S C R I P T U M ®

IN
STAUL

De același autor,
la Editura Scriptum au mai apărut:

*Ai fost creat
pentru acest moment
Ajutorul este aici
Asemenea lui Isus
Calmul din mijlocul furtunii
Când Dumnezeu îți șoptește numele
Despre viață
Dumnezeu nu renunță
niciodată la tine
Fără teamă
Fiecare zi merită o șansă
Harul
Isus
Înainte de amin
În rolurile principale, vol. 1
În rolurile principale, vol. 2
În staul*

*Îndrăznește să trăiești
Înfruntă-ți uriașii
Nu ești niciodată singur
Nu-i de mirare că e numit
Mântuitorul
Miracolul din Betleem
Nu te îngrijora
Nu totul se învâрте
în jurul meu
3:16 Numerele speranței
O dragoste care merită dăruită
Pe urmele Mântuitorului
Poți să treci și peste asta
Povestea lui Dumnezeu, povestea ta
Salvatorul de lângă tine
Speranță de neclintit
Zile glorioase*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

LUCADO, MAX

În staul : meditații pentru fiecare zi de Advent / Max Lucado. – Oradea :

Scriptum, 2024

ISBN 978-606-031-229-1

ÎN STAUL

Meditații pentru fiecare zi de Advent

MAX LUCADO

Editura Scriptum®

Oradea

Originally published in U.S.A. under the title
In the Manger
by Thomas Nelson, a registered trademark of
HarperCollins Christian Publishing, Inc., Nashville, TN
© 2012 by Max Lucado
All Rights Reserved.
Published by arrangement with HarperCollins Christian Publishing, Inc.

Ediția în limba română, publicată cu permisiune, sub titlul
În staul
de Max Lucado

© 2024 Editura Scriptum®
str. Simion Bărnuțiu nr. 2, 410204 Oradea – Bihor
Tel./Fax/Robot: 0259-457.428
E-mail: scriptum@scriptum.ro
Pagina web: WWW.SCRIPTUM.RO

Toate drepturile rezervate asupra prezentei ediții în limba română.
Prima ediție în limba română.

Cu excepția situațiilor când se specifică altfel, citatele biblice sunt preluate din traducerea NTR – Noua traducere a Bibliei în limba română. Citatele biblice notate VDC provin din traducerea Dumitru Cornilescu revizuită.
Alte traduceri în limba engleză ale Bibliei folosite: NCV – New Century Version, NIV – New International Version, MSG – The Message.

*Orice reproducere sau selecție de texte din această carte
este permisă doar cu aprobarea în scris a Editurii Scriptum, Oradea.*

ISBN (tipărit) 978-606-031-229-1
ISBN (e-book) 978-606-031-230-7

Tiparul executat în U.E.

*Căci niciun cuvânt de la Dumnezeu
nu este fără putere.*

— LUCA 1:37

CUPRINS

<i>Introducere</i>	9
1. Autorul vieții	13
2. De ce a venit?	19
3. Spune-I simplu, „Isus”	25
4. Dumnezeu S-a apropiat	31
5. Cu Dumnezeu, nimic nu este imposibil	37
6. Cine ar fi crezut?	43
7. Cristos în tine	47
8. Conceput de Duhul Sfânt	53
9. Tururi prin fața staulului	59
10. Bâjbâind în noapte după lumină	65

11. Dumnezeu vine printre oamenii obișnuiți	71
12. Zăbovește lângă iesle	77
13. Chipul Pruncului-Dumnezeu	83
14. Rugăciunea Mariei.	89
15. Rugăciunea lui Iosif	93
16. Prea ocupat pentru a observa imposibilul.	99
17. Cât de mult durează dragostea Lui	105
18. Văzându-L pe Isus	111
19. Cuvintele sunt prea sărace	117
20. Ce face dragostea	123
21. Alătură-te celor care-L caută	129
22. Regalitate pătată de sânge	133
23. O desfătare sacră	139
24. Vino și vezi.	145
25. O licărire a măreției Lui.	151
<i>Index de surse.</i>	155

INTRODUCERE

O mică catedrală în afara Betleemului marchează presupusul loc de naștere al lui Isus. În spatele unui altar înalt din biserică, se află o peșteră, o mică grotă luminată de lămpi argintii.

Poți intra în edificiul principal și să admiri străvechea biserică. Poți intra și în mica grotă, unde o stea încastrată în podea recunoaște nașterea Regelui. Cu toate acestea, trebuie să știi un lucru. Trebuie să te apleci. Ușa este atât de joasă încât nu poți intra ridicat în picioare.

Același lucru este adevărat și în legătură cu Cristos. Poți vedea măreția lumii, dar ca să-L vezi pe Mântuitor, trebuie să te pui pe genunchi.

Așa că, la nașterea lui Isus....

În timp ce teologii dormeau
Și mai marii lumii visau,
Și cei plini de succes sforăiau,
Cei blânzi îngenuncheau.

Ei îngenuncheau înaintea Celui pe care numai cei blânzi Îl
vor vedea. Ei îngenuncheau în fața lui Isus.

Aplauzele Cerului

Capitolul
1

AUTORUL VIEȚII

Atunci Dumnezeu a zis: „Să fie lumină!”

— GENEZA 1:3

Așezat la marele birou, Autorul deschide cartea voluminoasă. Nu are cuvinte deoarece cuvintele nu există. Nu există cuvinte fiindcă nu este nevoie de cuvinte. Nu sunt urechi care să le audă, nici ochi care să le citească. Autorul este singur.

Așa că El ia marele stilou și începe să scrie. Așa cum un artist își adună culorile și un sculptor, uneltele, Autorul assemblează cuvintele.

Sunt trei cuvinte. Doar trei. Din aceste trei cuvinte va curge un milion de gânduri. Dar povestea începe cu aceste trei cuvinte.

El Își ia penița și îl scrie pe primul. *T-i-m-p.*

Timpul nu exista până când El nu l-a scris. El Însuși este atemporal, dar povestea Sa va rămâne încapsulată în timp. Povestea avea un prim răsărit de soare, o primă mișcare a

nisipului. Un început...și un sfârșit. Un capitol final. El îl cunoaște înainte să-l scrie.

Timpul. O clipeală de ochi în imensitatea veșniciei.

Încet și cu drăgălășenie, Autorul scrie cel de-al doilea cuvânt. Un nume. *A-d-a-m.*

În timp ce scrie, îl vede pe primul Adam. Apoi îi vede pe toți ceilalți. Ca o punte peste timp dintr-o mie de ținuturi, Autorul îi vede. Pe fiecare Adam. Fiecare copil. Iubit din prima clipă. Iubit în mod permanent. Fiecăruia îi desemnează un loc și un timp. Nu există accidente. Nu există coincidențe. Doar un model bine stabilit.

Autorul face o promisiune acestor oameni nenăscuți: *Vă voi crea după chipul și asemănarea Mea. Veți fi ca Mine. Veți râde. Veți crea. Nu veți muri niciodată. Și veți scrie.*

Ei trebuie să facă asta. Căci fiecare viață este o carte, care nu trebuie să fie citită, ci mai degrabă scrisă. Autorul începe fiecare poveste de viață, dar fiecare viață își va scrie propriul ei sfârșit.

Ce libertate periculoasă. Ar fi fost mult mai sigur ca El să fi terminat povestea în dreptul fiecărui Adam. Ca El să fi regizat fiecare acțiune. Ar fi fost mai simplu și mai sigur. Dar asta n-ar fi fost dragoste. Dragostea este dragoste numai dacă reprezintă o alegere.

Așa că Autorul Se hotărăște să-i dea fiecărui copil un stilou.

— Scrie cu atenție, scrie El.

Cu multă dragoste și în mod deliberat, El scrie un al treilea cuvânt, simțind deja durerea: *E-m-a-n-u-e-l.*

Cea mai măreață minte din Univers Și-a imaginat timpul. Cel mai drept judecător i-a oferit lui Adam posibilitatea de

a alege. Dar dragostea a fost cea care ni L-a dat pe Emanuel, *Dumnezeu este cu noi.*

Autorul avea să intre în propria Lui poveste. Cuvântul avea să Se întrupeze. Și El avea să Se nască. Și El avea să devină om. Și El avea să aibă mâini și picioare, lacrimi și carne.

Și, cel mai important lucru, avea să aibă și El o alegere de făcut. Emanuel avea să stea la răscrucea dintre viață și moarte și să facă o alegere.

Autorul cunoaște bine implicațiile acestei decizii. El face o pauză în timp ce scrie pagina propriei Sale dureri. Ar putea să Se oprească. Chiar și Autorul are o alegere de făcut. Dar cum se poate ca Dragostea să nu iubească? Așa că El alege viața, deși înseamnă moarte, și speră că și copiii Săi vor face la fel.

Și iată că Autorul Vieții termină povestea. El înfige piroanele în carne și prăvălește piatra peste mormânt. Știind alegerea pe care o va face, știind alegerea pe care toți cei din neamul lui Adam o vor face, El scrie: „Sfârșit”, apoi închide cartea și proclamă începutul.

„Să fie lumină!”

Un tunet blând

O, Doamne, Autorul vieții mele, îți mulțumesc pentru că m-ai creat după chipul și asemănarea Ta și pentru că ai început povestea mea. Ajută-mă să o scriu cu atenție și să devin cu adevărat asemenea Ție. Vino, Emanuel, și ajută-mă să-mi termin cu bine povestea. În numele lui Isus. Amin.

Capitolul 2

DE CE A VENIT?

*Cristos Însuși era asemenea lui Dumnezeu
în toate privințele...Dar El a renunțat la locul Său
alături de Dumnezeu și la orice măreție.
S-a născut ca om și a devenit asemenea unui slujitor.*

— FILIPENI 2:6-7 NCV

De ce? De ce a călătorit Isus atât de departe?
Mi-am pus și eu aceeași întrebare când am zărit
veverițele afară, în fața ferestrei mele. O familie de
veverițe cu coada neagră își făcuse cuib în rădăcinile copacului
de lângă biroul meu. Suntem vecini de trei ani deja. Ele mă
privesc cum bat la tastatură. Eu le privesc cum își adună alunele
și urcă pe trunchiul copacului. Ne amuzăm reciproc. Le-aș
putea privi o zi întreagă. Uneori asta fac.

Dar nu m-am gândit niciodată să devin unul de-al lor.
Lumea veverițelor nu exercită nicio atracție asupra mea. Cine
ar vrea să doarmă lângă o rozătoare păroasă cu ochii rotunzi?
(Fără comentarii din partea voastră, a nevestelor, care aveți
impresia că sunteți deja în această situație.) Să renunți la
Munții Stâncoși, pescuitul de bibani, nunți și râsete pentru o

gaură în pământ și o dietă bazată pe câteva alune murdare? Pe mine să nu contezi.

Dar poți conta pe Isus. Ce lume a părăsit! Cea mai elegantă dintre casele noastre ar fi doar un trunchi de copac pentru El. Meniul cel mai rafinat de pe pământ ar echivala cu câteva nuci pe masa cerului. Și ideea de a deveni o veveriță cu gheare, dinți mici și o coadă stufoasă? E nimic în comparație cu ceea ce a făcut Dumnezeu devenind un embrion, o celulă și intrând în pântecul Mariei.

Dar asta a făcut. Dumnezeuul universului a lovit cu picioarele în zidul unui pântec, S-a născut în condițiile sărace ale unei familii de țărani și Și-a petrecut prima noapte a vieții Sale în troaca din care se hrănea o vacă. „Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi” (Ioan 1:14). Dumnezeuul universului a lăsat în urmă slava cerului și S-a mutat în lumea noastră, chiar lângă tine! Cine și-ar fi putut imagina că ar face așa ceva?

De ce? Îi place să fie cu cei pe care îi iubește.

Dr. Maxwell Maltz relatează o istorie remarcabilă despre o astfel de dragoste. Un bărbat fusese rănit într-un incendiu, pe când încerca să-i salveze pe părinții săi din casa cuprinsă de flăcări. Nu a putut să ajungă la ei. Părinții lui au murit. Fața lui a suferit arsuri grave și a rămas desfigurată. El a interpretat greșit durerea sa ca fiind o pedeapsă din partea lui Dumnezeu. Omul nu lăsa pe nimeni să-l vadă, nici măcar pe soția sa.

Femeia a căutat ajutor la dr. Maltz, specialist în chirurgie plastică. Acesta i-a spus femeii să nu-și facă griji:

— Pot să-i refac fața.

Femeia nu s-a entuziasmat. Soțul ei refuzase în mod repetat orice ajutor. Știa că va refuza din nou.